

Byla C-109/07

Jonathan Pilato prieš Jean-Claude Bourgault

*(Prud'homie de pêche de Martigues prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)*

„Nacionalinio teismo sąvoka — Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas“

2008 m. gegužės 14 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) nutartis I - 3505

Nutarties santrauka

*Prejudiciniai klausimai — Kreipimasis į Teisingumo Teismą — Valstybės narės teismas EB 234
straipsnio prasme — Sąvoka
(EB 234 straipsnis)*

I - 3503

Atsakydamas į tik su Bendrijos teise susijusį klausimą, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra teismas pagal EB 234 straipsnį, Teisingumo Teismas atsižvelgia į aplinkybių visumą, t. y. koks teisinis institucijos pagrindas, ar ji yra nuolatinė, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar jos procesas grindžiamas rungimosi principu, ar institucija taiko teisės normas, taip pat ar ji yra nepriklausoma.

Konkrečiau kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusios institucijos nepriklausomumą, šis reikalavimas reiškia tai, kad institucija turi būti apsaugota nuo išorės įtakos ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių sprendimų nepriklausomumui, kiek tai susiję su jiems nagrinėti pateikiamomis bylomis. Būtinybė užtikrinti nepriklausomybę ir nešališkumą reikalauja, jog egzistuotų taisyklės, be kita ko, dėl teismo sudėties, jo narių paskyrimo, įgaliojimų trukmės bei susilaikymo, nusišalinimo ir atšaukimo priežasčių, kad teisės subjektams nekiltų jokių abejonių dėl to, jog šiam teismui nedaro įtakos išorės veiksniai,

ir dėl jo neutralumo susikertančių interesų atžvilgiu šiuo klausimu. Šiuo atžvilgiu tam, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija atitiktų nepriklausomumo sąlygą, be kita ko, reikalaujama, kad šios institucijos narių atleidimo atvejai būtų aiškiai nustatyti teismo akto nuostatose.

Prud'homie de pêche de Martigues (Prancūzija) neatitinka prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiai institucijai keliamos nepriklausomumo sąlygos ir todėl nėra teismas EB 234 straipsnio prasme. Iš tiesų, viena vertus, žvejybos arbitrai, bent jau vykdydami tam tikrą veiklą, yra pavaldūs administracijai. Kita vertus, neatrodo, kad žvejybos arbitrai būtų atleidžiami iš pareigų laikantis ypatingų garantijų, kurios užtikrintų, kad nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl to, jog šiai institucijai nedaro įtakos išorės veiksniai.

(žr. 22–25, 28, 30, 31 punktus)